

N:o 41.

Af herr **P. G. Petersson** i Fräntorp, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring af förordningen angående expeditionslösen.*

Vid förliden riksdag motionerade jag om ändring i kongl. förordningen angående expeditionslösen, och ehuru motionen, antecknad under n:o 58, icke vann Riksdagens bifall, vågar jag å nyo väcka motion i samma sak; hänvisande till och med åberopande af de skäl, som ofvannämnda motion innehåller, får jag nu till densamma göra följande tillägg.

Då ett sterbhus söker lagfart på sin genom giftorätt, arf eller testamente erhållna fasta egendom, äro de åtkomsthandlingar, som erfordras för lagfartens beviljande, lika för alla sterbhusdelegarne, och då sterbhuset på grund af arfskifte söker lagfart, kan väl detta icke betraktas annat än som ett gemensamt lagfartsärende, oaktadt fastigheten är emellan flera fördelad. Således bör och kan efter mitt förmenande ett lagfartsprotokoll få gälla för alla sterbhusdelegarne gemensamt, utan att förorsaka någon oreda i lagfartsärenden, ty likasom i arfskiftet tilldelats sterbhusdelegarne hvar sin lott af fastigheten, bör väl äfven kunna efter det gemensamma lagfartsprotokollet utfärdas ett lagfartsbevis för hvardera sterbhusdelegaren på så sätt, att i lagfartsbeviset åberopas den paragraf, hvarunder det gemensamma lagfartsprotokollet är antecknad, hvilket utvisar grunden för lagfartsbevisets meddelande. Och då för att styrka sin eganderätt till fastigheten icke fordras mera än lagfartsbevisen, äro de många utskrifna lagfartsprotokollen i samma lagfartsärende till ingen nytta, utan förorsaka endast onödiga kostnader.

I det utskott, hvartill denna motion remitteras, skall jag anhålla få

förete handlingar i ett lagfartsärende, utvisande, att på en fastighet, hvars taxeringsvärde utgör 6,200 kronor, hvarpå befanns in-tecknad skuld 5,000 kronor, för sterbhuset, som ålagts lagfara fastigheten, utskrifvits icke mindre än 14 stycken lagfartsprotokoll, alla af lika innehåll. Och är att märka, det 6 delegare i samma sterbhus efter taxeringsvärdet å fastigheten, sedan in-tecknade skulden afdragits, icke i behållning erhålla mera än 12 kronor 50 öre hvardera, och därför hvar för sig fått betala i lagfarts-kostnad 4 kronor 50 öre. Ett sådant förhållande, som ej hör till sällsyntheterna, måste väl erkännas vara allt för hårdt betungande, och kan genom borttagandet af öfverflödiga lagfartsprotokoll lindras. Och får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t an-hålla, det Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder för sådan förändring i kongl. förordningen af den 7 decem-ber 1883 angående expeditionslösen, att då sterbhus-delegare på grund af giftorätt, arf eller testamente söka lagfart å fast egendom, de icke må blifva skyldiga lösa mera än ett lagfartsprotokoll gemensamt, oaktadt fastig-heten icke öfvergått till ny egare.

Stockholm den 25 januari 1899.

P. G. Petersson.